

הקינה 'אלה אזכרה' נאמרת במנהג קהילות אשכנז בתפילת מוסף של יום הכיפורים, ובמנהג הספרדים כקינה לתשעה באב. הפיוט מתאר בצורה מחורזת את עשרת הרוגי מלכות, חכמי ישראל שנהרגו בעינויים על ידי השלטון הרומי בתקופת התנאים. דומה שבעת הזו, בלתי־אפשרי שלא להיזכר במוראות הטבח ביישובי העוטף, ולהציע חלופה זו ל'אלה אזכרה' המקורי, בתפילה לשובם המהיר והמלא של כל החטופים.

אלה אזכרה

איך נקונן "אלה אזכרה" בימי משואה, אסון וצרה? כי בימי קיסר לא עלתה ארוכה לאך עשרה הרוגי מלוכה, ובעוד על פנינו תדהמה נסוכה מול מאות נרצחים בשטחי ממלכה? ואיך אקונן ביום כפור עונוי כי היו למשסה בנותי ובני? אלה אזכרה, עליהם אבכה מרה, כי בלעונו זדים ביום שמחת תורה. כי בבקר החג עלו מות וצרה כסכה בכרם שלום - גיר-עז לא נותרה.

גבה לב בליעל וחורש רעות זמם להשים שדות ובקעות מלאכי מות וצירי וועות שלח עם שחר מקן הצרעות. ראש וראשון פסי אור בזהקים טסים מעלה טילי מות בשחקים ומן הגלים עולים טובחים בזקים הו מה רב ההרג ברחובות אפקים! אלה אזכרה בזעקה גדלה ומרה, על טבוחי כפר-עזה בסופה ושערה.

ברקדם יחדיו בהלל ושמחה אוהבי מחול עד השמש זרחה אנשי הנובה שירתם קלחה. איכה נרצחו כצאן טבחה? נמלטו לכל עבר זקן גם צעיר בחפשם מסתור גם בנזיק זעיר למען לידי צר אותם לא יסגיר אך אויב אכזר סכוי לא השאיר. אלה אזכרה, עליהם איליל מרה, כי לא נושעה חולית בעת צרה.

איך אמא לבת בנתיב העשרה לכודה בביתה, תזעק עד זרא: הושיעו! הצילו! החישו עזרה! ואין לה מושיע בעת שברה. פוקדי בתי כנסת זועקים מרות בשפך דמם של זקנים ונערות איככה נרצחו נשמות טהורות? וי אקונן ואבכה על שדרות. אלה אזכרה, עליהם אבכה מרה, נחל-עז נצורה, ברעים תבערה.

ובאין עוצר ולוחם בצוררים וכוחות הצבא להגיע מאחרים מול צר ואויב נצבים השוטרים לישע ומגן מניר-עם עד גירים. איך זקן כצאן לטבח נלכד בגיר-יצחק בממ"ד נעקד בתיה באש מכלה תוקד עד אנה, אלהים, תהיה נפקד? אלה אזכרה, דמעתני לשוא נגרה על עין השלשה, בה שלחה אש זרה.

הוי בארי, פנינת העוטף ופארי, בראותי חרבותיך כה גדול צערי מול נרצחתיך מה רב הוא שבריי! מי ירפא לך, ומאין עזרי? אלה אזכרה, עליהם אבכה מרה, ביום מדון ואסון, צער, זעם ועברה.

זאת קראתנו וספרנו בשונן ושבכנו לב שבור ואנון ממרום הסכת תחנון ה', ה', אל רחום ותנון.

חנון - הפיטה ממרומים! קול! דמי בנותיך אליך דוממים עשה למען שמך ובניך הנלחמים השב שבותנו וחטופים עלומים. יום בו חיים ומות נחתמים הרם קרננו ותן לנו נחומים אל מלך יושב על כסא רחמים.